Td007_23c

Γιώργης είνι, *μαύρα μου μά-να-τια*
Γιώργης εί-νι-νι τζαναμπέ-νε-της
Γιώργης εί-νι-νι τζαναμπέ-νε-της
Γιώργης εί-νι-νι και μπερμπά-να-της
ξιγελά-να-ει, *μαύρα μου μάτια*
ξιγελά-να-ει τα κορί-νι-τσια
ξιγελά-να-ει τα κορί-νι-τσια
τα ξεγελάει και τα παιδέ-νευ-ει
Γιώργης εί-νι-νι τζαναμπέ-νε-της
Γιώργης εί-νι-νι και μπερμπά-να-της
μόν’ στη Δέ-, *μαύρα μου μά-να-τια*
μόν’ στη Δέ-νε-σπω δεν τα παί-νε-ζει
μόν’ στη Δέ-νε-σπω δεν τα παί-νε-ζει
’πο ’χ’ τα πέ-νε-, *μαύρα μου μά-να-τια*
’πο ’χ’ τα πέ-νε-ντι εξαδέ-νε-ρφια
κι όλ’ ήταν-αν καπανταή-νι-δες.

Γιώργης είνι τζαναμπέτης
Γιώργης είνι και μπερμπάτης
ξιγελάει τα κορίτσια
τα ξεγελάει και τα παιδεύει
μόν’ στη Δέσπω δεν τα παίζει
’πο ’χ’ τα πέντι εξαδέρφια
κι όλ’ ήταν καπανταήδες.